

FINFORM

Nº IV 1994 Årgång 27

FINFORM

ALIAS FYSIKTEKNOLOGSEKTIONENS INFORMATIONSBLAD
 OAVHÄNGIG TIDSKRIFT FÖR TEKNOLOGER VID
 SEKTIONERNA TEKNISK FYSIK OCH KEMITEKNIK
 MED FYSIK, CHALMERS

Chefredaktör & ansvarig utgivare
 TORBJÖRN JOHANSSON, 41 26 76

Ekonomi- & annonsansvarig
 KRISTINA MÅRTENSSON, 16 80 44

Redaktörer
 MATS ELFVING, 77 842 77
 CHRISTIAN BERGEK, 29 56 65
 HENNING ZÖGER, 83 18 86
 JONAS KJELL, 0322 - 163 79
 ANDERS HAMMARQUIST, 30 31 21

Fotograf
 RIKARD KARLSSON, 16 52 73

Adress
 Focus, Kemigården 1
 412 96 Göteborg
 Tel/Fax 031-772 39 80
 Postgiro 47 888 70-6

Tryck
 Teknologtryck, Chalmers (550 ex.)

Finform utkommer med fem nummer årligen och distribueras gratis till teknologer vid sektionerna F och Kf. Övriga kan prenumerera på tidningen genom att sätta in 90 kronor på postgirokonton 47 888 70-6.

Bidrag till tidningen tas tacksamt emot på disbett eller direkt i mappen Insändare under Finform på Föreningskivån via filbantzaren OctaMac, ChalmersNet. Bilder och meddelanden kan lämnas i Finforms mapp i Focus. Meddelanden kan också skicka till vårt E-mailkonto finform@dd.chalmers.se.

OMSLAGSBILDEN ÄR NÅGOT RETUSCHERAD.
 OMSLAGSLICKAN HETER MALIN GUSTAVSSON.

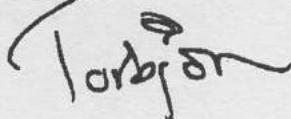
Vad du, ärad läsare, just håller i din hand är den absolut första utgåvan av Finform från årets redaktion. Vi har kört igång hårt med att se till att andra gör mycket av jobbet åt oss, bland annat kommer du att finna ett bastant block av artiklar om den nyss avklarade nollningen. Dessa artiklar skrevs åt oss av våra eminenta nollreportrar, och eftersom texterna i fråga tar upp ungefär hälften av detta nummer så är detta egentligen bara ett rent uppvärmningsnummer för våran del. Eftersom det i årets redax saknas tillräckliga mängder av sådant som erfarenhet av layout eller gedigen uppskattning av Macintosh med tillbehör, för övrigt två egenskaper som mycket underlättar finformarens verk, så ber vi läsaren ha överseende med eventuella felaktigheter.

Förutom den stenhårda censuren av varje bokstav som våra små tangentbordsslavar lyckades pressa ur sig, så har vi bland annat spenderat tid på att sätta ihop en liten grej om den nya Tutorverksamheten, vilket verkar vara ett mycket intressant projekt. Den hugade läsaren torde också kunna finna ett stycke med syfte att bringa klarhet i hur man lämpligast kombinerar mättnad, välbefinnande, och ekonomisk stabilitet under intagandet av fast föda vid sådana tidpunkter, då timvisaren för länge sedan har spurtat förbi det läge då varje teknolog borde vara hemma och sussa. Ett Toasttest alltså, om jag inte lyckades klargöra detta i ovanstående...

Till slut vill jag slå ett slag för vår nya sida i Mosaic, vilken har länk direkt ifrån hemsidan. Där kan du se vilka vi är, var vi är (eller snarare borde vara), samt även lägga in dina egna bidrag till Finform. Mer om detta finns att läsa i separat artikel.

Skriv till oss! Låt oss få veta vad du vet! Finform skulle nämligen vara en hemskt trist blaska utan din hjälp. Vi tar gladeligen emot bidrag i form av insändare, debattartiklar, citat, poem, information till teknologerna med mera. Har du något du vill säga, säg det i Finform!

Ha det bra!

Manusstopp till nr 5/94 är 94-11-20

Ordföranden Talar

Tjong i medaljongen!

Nollperioden tog slut snabbt som en tia i Autofocus och höstterminen har kört igång igen. När man nu blickar tillbaka mot denna, teknologårets ljusa period framträder vissa fixstjärnor särskilt klart. Jag tänker på mottagandet på Heden, provsittningen, dammiddagen (hm, hm!), phadderfesterna, nolluppdragen mm. mm och, naturligtvis, nollmiddagen som i år blev alldeles otroligt lyckad. (Tack, alla som arrade!) Roligast av allt var nog ändå att få träffa nollan som i år är av särdeles trevlig natur. Dock präglas mitt personliga minne av nollperioden av en raggsocksmösseförsedd datanolla, som under en dans i Gasquen utbrast "Men du är ju jättegammal!".

Jag letar gråa hår i spegeln på mornarna och blickar framåt. I skrivande stund förbereder vi utrensning av Focus för att kunna lägga in ett nytt, fräscht klinkergolv och inom en nära förestående framtid (dvs. när vi fått tag på sponsorpengar.) kommer en ny bardisk installeras. Detta och mycket mer kommer att äga rum under de nyinstiftade "Focusdagarna" (snillrikt döpta av dyslektisk vice-ordförande), som redan spås bli en

given deltagarsucce. Mer om detta vid senare tillfälle.

Till sist vill jag passa på att slå ett slag för styrets alldeles enastående sektionmöten som återkommer med periodiciteten 1 per läsperiod. Dessa är mycket upplysande. Stående inslag är bl.a val av ny flåskod (=kod till Focus) och dumvästutdel-

ning, dessutom är det på dessa möten som val av sektionsaktiva sker. Efter mötena serverar styret förtäring.

Kom ihåg- Gratis är gott!

Må så bra!

KARIN VICKERIUS, EDER
ORDFÖRANDE.

Mekanik, del B för F-93.

Kursen fick beröm och ansågs intressant. Den var dock lågt prioriterad, eftersom den låg i lp 4 (ni vet vad vi menar). Detta ledde förmodligen till det låga tentadeltagandet. Av de 75 st tenterande klarade ca 70% tentan.

Boken, *An Introduction to Mechanics*, ansågs pratig lik som i Mck A. Martins kompendium fick bättre betyg. Sammanfattningar till boken efterlystes av teknologerna lik som av en av övningsledarna. Detta kan kanske realiseras till nästa år.

Martin beklagade att övningarna på stelkroppsmekanik blev så svåra i början men skall åtgärda detta.

Datahandledningen kom för tidigt och bör ligga mellan lp 3 och 4.

Madelene och Fredrik

Subatomär Fysik F3, lp4

Kursen som helhet fick gott betyg. Björns föreläsningar fick blandad kritik. Å ena sidan uppskattades hans entusiasm, engagemang och många intressanta exempel från forskningsfronten, men å andra sidan riktades mycket kritik mot de ostrukturerade tavelanteckningarna. Nästa år kommer därför tavelanteckningarna skäras ner kraftigt till förmån för en mer renodlat belysande och inspirerande före-

läsningsstil. 'Grovgröt' lämnas i större utsträckning till självstudier. Övningsledarna Thomas och Martin fick båda bra betyg. Eventuellt kommer det att bli fler övningsstillfällen nästa år. Boken fick bra kritik. Den ansågs visserligen vara något pratig men detta kompenserades av den noggranna läshandledningen. Labkursen fick bra kritik. Den hade bra koppling till teorin och de flesta labhandledarna var mycket uppskattade. Labben neutronaktivering av silver, K6, fick dock dåligt betyg och den kommer eventuellt att utgå nästa år. Inlämningsuppgiften och duggan var uppskattade och gav välkomna bonuspoäng till tentan. Tentamensresultatet var mycket bra med få underkända och många överbetyg.

Göran och Henric

Projektarbete F3

Det här är en uppskattad kurs. De flesta tyckte om sitt eget projekt och var nöjda med handledningen. Många tyckte att det var roligt att för en gångs skull själva få välja ämne. En hel del kritik riktades mot planeringsarbetet. Kompendiet fick medelbetyg, men lästes av få. Kopplingen till det egna projektet upplevdes som svag. Många teknologer lade därför inte ner så mycket tid på planeringsarbetet. Nästa år kommer Roger, för att öka motivationen, skärpa upp examinationen av denna del av kursen. Eventuellt kommer även nå-

gon gästföreläsare från näringslivet att bjudas in för att belysa hur viktigt det är med projektplanering ute i industrin. Få ansåg sig ha någon användning av kursen i informationsökning. Examination av projektet, teknisk rapport och seminarium, fick bra betyg. Språkgranskningen upplevdes som viktigt och givande.

Göran och Henric

Reglerteknik F3

Kursen gick i år som vanligt. Föreläsare var Bo Egardt som var mycket lugn och pedagogisk även om han ibland fick kommentaren "för lite action". Det var inlämningsuppgifter och labbar i vanlig ordning. Där den sista labben (den digitala) upplevdes som för hårt styrd. Tentan blev till allas förvåning mycket annorlunda, Bo hade bestämt sig för att gå ifrån typtalsvarianten. Efter en flyttning av godkäntgränsen från 12 till 10 så var det iallafall ett litet gäng som tog tentan.

Niklas Lundin F91

Fysikalisk elektronik F3

Kursen gick i år utan några större förändringar. Föreläsningarna fick bra betyg där Lennarts påhoppiga stil ansågs jobbig av vissa (ingen hade röd tröja efter första föreläsningen). Dom flesta tyckte dock

att att den var engagerande. Båda övningsledarna fick mycket bra betyg, där teori-genomgångarna i början av övningarna var uppskattade. Kompendiet fick bra betyg medan Jeppson fick godkänt, den ansågs dyr och ostrukturerad. Laborationerna fick bra betyg. Tentan i år hade fler tänka efter och motivera frågor. Till nästa år skall halvledaravsnittet eventuellt flyttas till början av kursen, därför att det upplevs som svårast.

Niklas Lundin F91

Mekanik, del B 4,6p

Kurslitteratur:

Khilberg, Niklasson: Kompendium i mekanik, del 2 för F2

Tilläggskompendium med övningsuppgifter

Khilberg: Mechanics Problems for the Computer

Antal tenterande: -

Antal enkätsvar: 70

En mycket bra kurs som anses viktig men svår. Att formulera uppgifterna är det svåraste. Kursen gavs hög prioritet.

Ibland tenderade föreläsaren att kopiera boken men annars var han strålande. "Bästa föreläsaren hittills". Bra förmåga att förmedla kunskap vilket gjordes välstrukturerat med bra repetitioner och härledning.

Övningsledarna Stephen och Ulf låg på topp men de andra gjorde också bra ifrån sig.

Övningsledarna var dåligt insatta i datorproblemen, kanske pga deras antal, men det största problemet var Phase Portraits. Uppgifterna (2 st) gav bonus poäng till tentan.

Kursmaterialet:

Bra problem men lite kortfattade bevis och tråkig layout.

En pysslig tenta som krävde en del. Vissa tyckte det var lite kort om tid men svårighetsgraden var rätt och tentan relevant.

Karin Andersson F92

OptikF2

I år har Ove Axner tagit över kursen igen. Föreläsningarna fungerade bra, men upplevdes ibland som stressiga och att repetitionerna blev för långa i början. Övningarna fick godkänt men ansågs ibland ta upp för enkel matematik. Inlämningsuppgifterna var relevanta och lärorika. Labbarna fungerade bra och kursmaterialet fick bra betyg. Önskemål fanns om en tydligare koppling till presentationstekniken.

Rickard Gustafsson F92

Presentationsteknik F2

Ove Axner

Denna kurs gick som vanligt utan några större problem. Som helhet fick kursen godkänt. Dom flesta var nöjda med kursen och tyckte den var givande.

Rickard Gustafsson F92

Vi vill rikta ett varmt tack till våra kursutvärderare, som kommit in med så många utvärderingar i så god tid efter sommaren.

Redax

Denna spalt är inte alls avsedd för kursutvärderingar. Vi tänkte lämna den blank hela året.

TUTOR

Nu har även F fått sin egen tutor- eller vägledar-verksamhet. Detta är en naturlig del av undervisningen på många högskolor i t.ex. Storbritannien, och det har funnits i några år på Elektroteknik och Data teknik.

Det var i våras som man bestämde sig för att köra igång en tutorverksamhet. Något liknande har visserligen prövats flera gånger tidigare, men då på helt frivillig basis även från mentor- eller vägledarhåll. Dessa försök hade en tendens att rinna ut i sanden, så nu har man bestämt vilka som ska vara mentorer. Tanken är att de berörda studenterna själva ska få välja om de vill delta i verksamheten eller inte.

I år är det endast 54 av ettorna som tillåts delta i verksamheten. Möjlighet finns dock, om försöket utfaller med gott resultat, att även högre årskurser kan få delta. Detta kommer i så fall att ske successivt, eftersom det är möjligt att tutorgrupperna kommer att fortleva även efter studenternas första år.

Tutorverksamheten presenterades för de nya nyblena den 29 september, och vid presentationen talade man om att det gick bra att direkt

anmäla sig till en tutorgrupp. Redan samma dag hade 46 ettor tecknat sig!

Vad är då syftet med denna verksamhet, och hur är det tänkt att den skall fungera?

En tutorgrupp ska bestå av sex teknologer och en så kallad vägledare. Den sistnämnde är en färdigutbildad F-teknolog, forskare vid någon av sektionerna för Matematik, Datavetenskap, Fysik eller Tillämpad Fysik, men inte nödvändigtvis lärare. Det faktum att deltagarna även får träffa andra personer än de som är inkörda i lärarjargongen är naturligtvis också positivt.

Citerat ur "Vägledarverksamhet vid Teknisk Fysik 1994/95":

"Huvudmålet för verksamheten är att höja kvaliteten i studierna vid Teknisk Fysik inom tre områden:

1. den akademiska diskussionen
2. yrkes- och områdesidentifikationen
3. den studiesociala situationen"

"Den akademiska diskussionen" bör enligt studievägledare Ann-Britt inte tolkas som något slags komplement till övningarna, utan snarare ett resonemang kring till exempel de av teknologernas vetenskapliga funderingar som inte berörs i den ordinarie F-utbildningen. Det är alltså frågan om att bredda de studerandes vetenskapliga grund, och att ge dem en övergripande uppfattning om vad utbildningen kommer att ge.

Enligt förra årets nationella utvärdering av F-utbildningarna behövs det mer personlig kontakt mellan teknologer och lärare/forskare inom utbildningen, och blivande mentorn Göran Warnström vid institutionen för Material- och Ytfysik tror att vägledarverksamheten kommer att bidra till detta. Många studenter klagar på att det är svårt att våga smyga fram till den ofta upptagna föreläsaren och fråga under rasten, särskilt om saker

som kanske inte direkt rör kursen i fråga, och det är här som mentorn kan komma in som det personliga frågeplanket och ge teknologen utlopp för dennes intressen.

Teknologerna har ofta ett behov att lära känna någon som jobbar på fysik eller matematik och som kan ge en inblick i vad de gör och hur de ser på sin verksamhet som tekniska fysiker. Denna inblick främjar studiemotivation och funderingar kring vad man egentligen spenderar fyra och ett halvt år av sitt liv på kanske dämpas. Frivilligheten i tutorverksamheten gör dock att det i första hand är de duktiga, intresserade och engagerade studenterna som kommer att delta, medan många av de som är svaga och/eller har svårt med motivationen inte kommer att delta. Det är därför möjligt att deltagande i tutorverksamhet någon gång i

framtiden kommer att bli obligatoriskt.

Tutorverksamheten är inte enbart till för att hjälpa studenterna. Man vill också kunna erbjuda flera lektorer att delta i grundutbildningen, samtidigt som fler sätt att tjänstgöra eftersträvas. Klassrumsundervisningen behöver kompletteras med mer personlig undervisning i mindre skala.

Som redan berättats är tutorundervisning mycket vanlig i Storbritannien, och till hjälp vid uppläggnings av verksamheten anlitas professor John Field från Cambridge. Han hävdar att tutor-systemet är orsak till att det är en väsentligt större del av studenterna i Cambridge som följer den tänkta studietakten och som examineras, än vad det är på Chalmers och andra tekniska högskolor i Sverige. Då den låga examinationsprocenten är ett av de mest

omtalade problemen i Chalmersutbildningen just nu, så verkar införandet av tutorsystemet komma i rätt tid, även om vi inte kommer att märka dess effekter på examinationen förrän om några år.

F:s tutorundervisning följer inte riktigt samma mönster som den som redan finns på andra sektioner. Hos oss används erfarna akademiska lärare som mentorer, medan V har forskarstuderande och E använder en blandning av bägge. På de sistnämnda sektionerna betonas direkt hjälp med studierna i tutorundervisningen, medan målet här snarare är att ge en ökad insikt i Teknisk fysikområdet via vetenskaplig diskussion och dialog.

AV TORBJÖRN & ANDERS

Teknologi i det fjärde/femte året!

Visste Du att det finns en "doktorandkurs" som eventuellt kan intressera Dig också? Visste Du att den heter **Copyright och Datorprogram**?

ALLMÄNT: Kursens syfte är att inviga deltagarna i lagstiftning och praxis beträffande det kommersiella handhavandet av datorprogram. Kursdeltagarens roll som användare av andras program och som rättsinnehavare av egenutvecklade program

behandlas. Kursen består endast av en föreläsningsdel på 7 timmar den 16 november 1994.

LOKAL: ED-sektionens sammanträdeslokal, Henry Wallmans rum (rum 6352) Elektrogården 1 (högst upp), ED-sektionens sydöstra hörn, Chalmers tekniska högskola
ANMÄLAN SÄND
TILL: Margareta Thelle, Innovationsteknik, ankn 1913. Sista anmälningdag är den 4 november 1994.

POÄNG: Kursen **Copyright och Datorprogram** är en forskarutbildningskurs på 1 poäng. Kursen är öppen också

för teknologer i fjärde och femte årskursen.

Visste Du att Douglas McQueen (ankn 1914) är kursledare för denna kurs? Hos honom kan Du få mycket mer information om kursen.

Docent Douglas H McQueen

email:
douglas@ic.chalmers.se

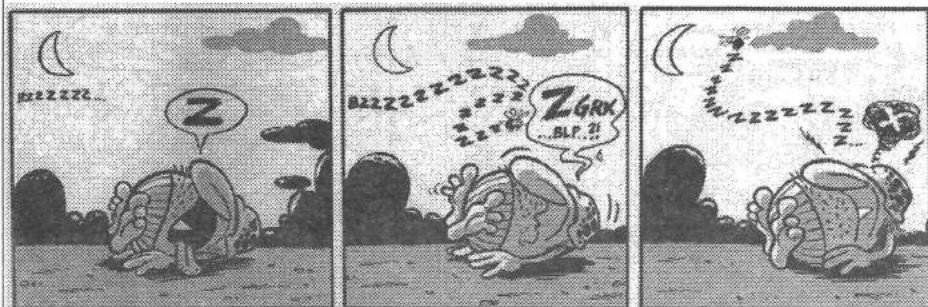
Gratis

innebandy för F-sektionens medlemmar

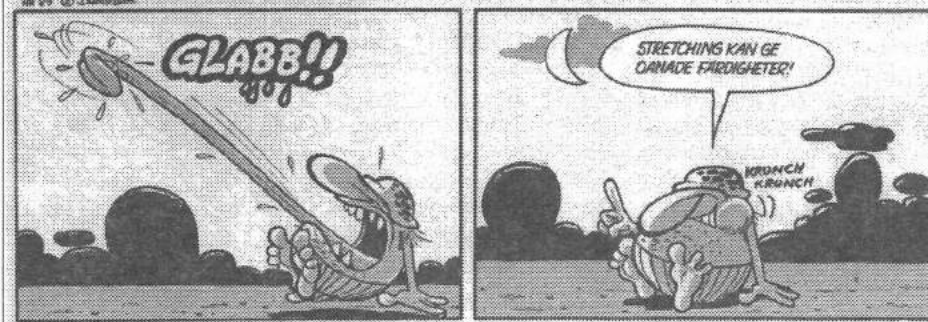
fredagar **sex** ton till sjutton

i

Fysiken

sk 29 © Charlton

TACKTJÖT

En av nolluppgifterna är att bli temporär Finforms-kribent. Sex nollar avdelades för denna uppgift; att ur nollans perspektiv skildra årets nollperiod. De sex Utvalda var Stefan Berglund, Frida Jonsson, Johan Lenander, Dan Pettersson, Maria Rutgersson och Johan Särnholm. En stor del av denna tidning är skriven av dem, något som vi i den ordinarie Finformredaktionen är djupt tacksamma över.

Det visade sig ganska snart att sextetten var utmärkt lämpad för uppgiften - såväl text- som bildmaterial kan anses som smått lysande. Därför vill vi på redaktionen rikta ett stort och innerligt tack till dem. Vi hoppas att läsekretsen tycker att deras alster är lika bra som vi tycker att de är - läs och njut!

AV JONAS KJELL

Maria Rutgersson F94

Frida Jonsson F94

Vi ville inte vara med på bild.

...men det ville vi.

Fr vänster: Dan Pettersson, Johan Särnholm, Johan Lenander och Stefan Berglund (foto). Samtliga är F94:or.

Nollreportaget

Vilken dag! Solen lyste, luften värmd, hjärtat bankade. Till Heden, till Heden löd lockropet, och jag sugt dit. Folk hoppar och dansar och verkar roa sig kungligt. Jag frågar en färgsprakande individ var F höll till och skickas iväg. Vissa fördomar har jag ju, men det vet man ju hur mycket man skall lita på sådana. Till 100% verkade det som. Det var ett hav av - tysta, försagda, försynta människor. Ett fåtal, de mer karismatiska, hade samlat ihop en person runt sig vilken de förhörde om hemort, tidigare studier, och namn. Svart snöre till var och en och vi var iväg. Levande lik, minsann. Här gör vi minsann inte bort oss.

Till kongresshallen bar färden med barock, spex och föreningar. Några nollkommittéer presenterades, och då! Pompös musik, ljuset tonades upp. Här var något mäktigt på gång. Svarta solglasögon. Makt strömmade från gruppen på scenen. Den bästa presentationen av dem alla - Elektro! Åtminstone ett kort tag.

Mörker. Tystnad. Ljud spränger fram i salen när Carmina Burana väller fram mot oss. En spotlight på svartklädd kvinna på scenen. I takt med de dånande trummorna kallar hon likt en mörk ängel ned ljuskäglor från ovan, som en efter en lyser upp - FOK! Vilka som helst kan stå still och se bistra ut, men då jag långt bortifrån såg denna kvinna blev jag blixtkär. Det gick snart över.

Vi drev ut ur kongresshallen, uppför en kulle och där stod dom - FOK. Med röster

som skulle fått vilken fänrik som helst att blekna av avund, beordrade de oss med militäriske disciplin upp längs en till synes oändlig gång med becks svart mörker och här och var antydning om bevakning.

Men då desperationen och nöden tedde sig som allra störst fann vi tröst i de pinglor som våra övervakare i ett ögonblick av nåd överlämnat i vår ägo. Våra sinnen bedövades, medvetandet krympte samman tills allt som nådde våra hjärnor var ett tyst pinglande vilket gav en trygghet och en insikt om varandras närvaro.

Styrkta av detta var vi åter beredda att ta oss an vadhelst den grymma nollkommittén ämnade skicka i vår väg. Med händerna på framförvarandes axlar pinglade vi in i ett likaledes mörkt rum, av vilket den enda uppfattningen jag fick var att det tedde sig orimligt litet med tanke på att våra överherrar prompt

markerade att detta var slutstationen och att här fanns massor med plats. (Det fanns en vägg längst in, för dem som ännu inte hade slitits ut ur den enorma känslan av samvaro som nyss uppfyllt oss alla).

Hänleende såg de på oss där vi satt, helt orörliga. Ett skrämtpinglande bemöttes med strikta order om tystnad och stillasittande från de sex auktoriteterna framför oss som belyste oss med bländande ljus. Tystnaden vräkte sig över oss. Kropp satt tryckt mot kropp. Borta var den finstämda gemenskapen, nu ersatt av den anonymitet som återfinnes på japanska tåg. Vad skulle kunna vara värre än detta? Var då detta det Chalmers alla pratat om. Om detta är nollperioden som sägs vara den lyckligaste under chalmersläsningen, hur är då det övriga livet, finns det något sådant, eller skall de närmaste 4-5 åren framlevas i en brutal

misär likt den klassiska engelska internatskolan, som vi alltid fått höra att vi varit förskönade från?

Tankar likt dessa flög genom mitt huvud, när det hela brutalt blev värre. Ett namn ropades upp. Ingen svarade, tystnaden var isande, tacksamheten över att det inte var mitt eget namn trängdes med skrällen av att fler namn skulle ropas upp och att nästa skulle vara mitt. Återigen befallde våra plågoandar att den anropade skulle ge sig till känna. Knäsvag, på darrande ben, segade sig en pojke upp till stående ställning. Till min obeskrivliga fasa insåg jag att det var just honom jag hade pratat med under dagen. Nyss hitkommen från Gnesta visste han ytterst lite om stan (förutom var Eriksbergshallen låg, det kände han underligt nog till, men jag hade inte haft tid att fråga honom om varför). Han blev bländad av de kollektiva ljuskägorna från våra ledare och stammade fram att det var han som var Per. Med ondska i blicken (vilket var svårt att se, men det var uppenbart hur ögonbrynen rynkades och blicken kallnade bakom hennes solglasögon), förklarade den tidigare så imposanta kvinnan bland de svartklädda överherrarna att han var för ung för att läsa på Chalmers och att det inte skulle bli roligt för honom att vara 17 år på denna skolan. Då jag var fyllda 22 kände jag mig förhållandevis trygg. Det kanske inte skulle bli så farligt trots allt. Efter att en annan blivit uppvingad för att snusa på grund

av att han var emot EU och ännu en tvingats dricka en vedervärdig dryck med ägg i för att han fyllde år, förstod jag att här fanns ingen pardon för någon. Ett par solglasögon slets brutalt sönder av den allt mer fasa väckande kvinnan på scenen, och en kamerafilm klöstes ur kameran. Vi var alla chockerade över den behandling vi utsattes för och jag förstod att den tidigare så uppflammade kärleken hänsynslöst hade

reste sig likt en ljus riddare en revolutionär ur mängden, Ivanhoe som vägrade att låta den okända kvinnan brännas på bål. Med en röst som fick sin styrka från dolda inre krafter, hävdade han vår rätt, och med vårt medhåll gick han till anfall. Det verkade vara hopplost, gruppen på scenen var obönhörlig och orubblig, men kontrollen släppte allt mer i takt med att missnöjda läten gjorde sig hörda och den

stampats ned och malts sönder av ett par svarta skor.

Till slut brast nerverna hos en av flickorna till höger om mig. Hon mätte dåligt, och behövde komma ut. Jag förstod nu att detta hade gått för långt. Klaustrofobi är inte att leka med, det är fullständigt okontrollerbart och kan leda till stor kroppsskada. Inte ens då väjde tyrannerna en tum, snarare tvärtom. De befallde henne att vara tyst och finna sig i sitt öde. Ingen fick sätta sig upp mot övermakten. Då

upproriske kämpade sig från desperation till något som bara kunde gå mot en triumf. Striden vägrade fortfarande jämnt, när illusionen brast.

Ljuset tändes, och den tidigare så diaboliska kvinnan skrattade till och menade på att allt hade varit ett skämt. Ingen vågade säga något, chocken och masspsykosen behärskade oss alla, när FOK presenterade alla de i farsen inblandade skådespelarna, varav ingen var nolla. Kvinnan förvandlades till en

busig flicka. Begreppet fusk-nolla började successivt tränga in hos vissa, och en försiktig lättnad bredde så småningom ut sig. Kanske var även detta en del av plågorna? Men nej, det var uppenbarligen slut i och med detta. Vi fick reda på att detta var den obligatoriska skändningen och att den genomfördes på olika sätt på sektionerna.

Under dagen skrev vi in oss och började prata med varandra, och chocken efter vår initialbehandling lade sig till slut. När vi delades in i phaddergrupper framåt eftermiddagen började jag känna mig hemma och efter en kopp te med mina phaddrar förstod jag att jag skulle komma att trivas här. Min sista tanke när jag på kvällen sakta somnade in i takt med att medvetandet upplöstes var att detta var ett av de bästa val jag gjort.

JOHAN SÄRNHOLM, F94

Noll Koll

Chalmers. Äntligen. Efter ett års förskola, nio år grundskola, och en hård slutspurt genom teknisk, var ett delmål uppnått. Återstår nästa delmål, studiemedel även nästa år. Skulle detta vara en utmaning värd att utgöra ett livsverk?

Förmodligen bara i mitt fall. Vissa flyter igenom tillvaron på en röd matta, medan andra (läs: Jag!) kommer att tvingas till en total omstrukturering av sin livsföring. Efter

ett dygn fick jag en liten vink om att så var fallet, fyra veckor senare var jag säker. Jag måste sträva efter att göra min Farmor stolt över mig, och låta Vin, Kvinnor och Sång få en mindre framträdande roll i min tillvaro.

Heden är en mycket vacker plats, endast möjligt att förgylla med hjälp av något tusental teknologer in spe som förvansfullt, inte utan en viss nervositet, desperat försöker lista ut vart de skall ta vägen. Ett otal frågor virvlar runt

i huvudena. Har jag antagningsbeskedet med mig? Skickade jag verkligen in svars-kortet? Kryssade jag rätt ruta? Stängde jag av spisen? Hur länge kommer det att dröja innan Farmor lyckas hitta mitt telefonnummer, och hur ofta kommer hon att ringa och fråga om jag ätit ordentligt? Förvirrade blickar kastades hit och dit. Kanske finns det någon här jag känner? Eller kanske någon jag i alla fall tror att jag kanske kan ha sett förut, någonstans, någon gång, i något liv.

Alla eventuella ansatser till glädje och sprudlande energi kvävdes snabbt när man hittade vår sektion. Istället förstärktes alla olustkänslor man hade exponentiellt med tiden man stod där och väntade på att någon skulle komma fram och säga: "Du har kommit fel. Du ska inte vara här. Det är bara att gå hem, ditt liv är förstört för all framtid." Men ingen kom. Ingen sa något. Desto mer sades senare under dagen.

Någon sade att hallonsaft är gott. Jag trodde. Någon sa att mer hallonsaft är ännu godare. Jag provade. Öhl är gott, men detta visste jag redan, och praktiserade detta tillsammans med devisen gratis är gott. Gräs är grönt, grönt är skönt, jag var full med gräs.

Kandvagnar. Kan man hitta något bättre exempel på guds godhet? Vad är de skapade för, att förvara specierier i på vägen mellan butikshyllan och instansen som gör sitt bästa för att skörta upp er på era surt förvärvade (alternativt lojt i hopplånade) kontanta medel? Det måste väl ändå finnas bättre användningsområden för dylika kreationer? Tänk efter. Vad är viktigast här i livet? Natur-

ligtvis kan man inte påstå att det finns något som överskuggar glädjen av att veta att man kan vakna nästa morgon, eller eftermiddag, och göra om samma misstag som man gjort dagen innan.

För att få denna underbara möjlighet krävs en viss liten uppoffring, nämligen att man avsätter något av sin dyrbara tid till den av vissa uppskattade, men av undertecknad mest betraktad som ett nödvändigt ont, aktiviteten som innebär intagande av näring. Näring bör naturligtvis helst intagas i flytande form, men då detta ej är tillräckligt för att garantera vår bräckliga kropps fortlevnad, nödgas även jag understundom nyttja diverse suspekta animaliska och vegetabiliska produkter i fast form som föda. Detta görs naturligtvis fördelaktigast i så ickesunda tecken som möjligt. Här kommer vår gudagåva in i bilden. Grillad korv. Vem behöver köpa en klotgrill, när

konsum så gärna tillhandahåller husgeråden gratis, i vilket fall så länge de själva inte behöver hållas medvetna om deras före detta egendoms nuvarande hemort? Nästa gång du besöker kooperativa föreningen, i syfte att tillskansa dig specierier, nyttja en korg. Vagnarna behövs till ädlare ändamål.

Naturligtvis kräver en korv vissa attribut för att kunna bedömas som tjänlig för människor, t.ex. senap och bröd, men detta hade våra vise och erfarna phaddrar naturligtvis ordnat med. Även dryckeskärl av diskingsfri karaktär fanns att tillgå, liksom gudarnas samlade visdom och skaldekonst samlade i en gylden vätska. Dessa diskingsfria kärl är dock en styggelse, som till varje pris bör undvikas av varje sunt tänkande och ansvarsfull individ.

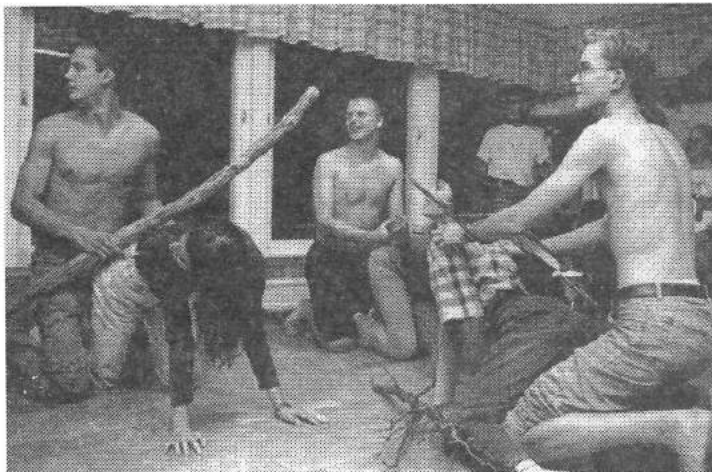
Efter denna oerhört stimulerande sysselsättning, kan det vara lämpligt att stärka sin

kropp med en god förmiddags sömn. För oss friluftssälskande naturmänniskor är naturligtvis det mest lockande alternativet en bar himmel med sakta bleknande stjärnor att blicka upp emot, men det börjar tyvärr

gre prioritet än att följa undervisningen från början. Att sitta och sova till ett monotont malande är en svår konst, och bör alltid föregås av seriös och målmedveten träning hori-

kan en Nolla i vissa, ej alla, fall ta sig upp ur de mycket mjuka, mycket varma och oerhört inbjudande kvadratmetrar som populärt benämns säng. Enda anledningen som kan anses rättfärdiga detta svek mot en

trogen vän, tillika övergrepp på den egna fysiska manifestationen i rummet, är om man äntligen skall undervisas i den korrekta gasquedisciplinen på denna underbara inrättning inom vilken vi planerar spendera våra ödsliga liv den närmaste eonen och framåt. Att förlusta sig på Chalmers är något Extra, något Utöver. En sittning är upphöjd,

redan lida mot den årstid då den nattliga temperaturen gör dylika utsvävningar något ohälsosamma, varför det istället rekommenderas att man sakta vandrar hemåt i glada vänners lag. Om man i likhet med undertecknad endast varit bosatt i Göteborg under en tidsrymd som mycket lätt kan räknas i timmar, är det mycket fördelaktigt om de glada vännerna besitter ett större mått av lokalkännedom än vad man själv har lyckats tillskansa sig. Sådana glada vänner kan med fördel finnas inom den trevliga sektionen Delta, som gladeligen leder vilna teknologer in på rätt vägar. Föreläsning? Nej tack, inga rivstarter för mig. Att i lugn och ro aklimatisera sig med sina återhämtningsförutsättningar bör ha en hö-

sontalt utan besvärande ljudmattor för att optimera sin teknik.

Med hjälp av avancerad akrobatik ackompanjerad av långa utdragna gutturala strupljud

så mycket mer än medel-svenssons vanliga hembrända i hörnet av Storgatan utanför Må Rilla-grillen följt av tvivelaktiga övningar tillsammans med grannens lagviga, så

mycket mer än tonåringar i rännstenen som förlagt sin moped, underbarare än folksorgier runt fontänen på torget. Förvisso kan nog även influensa på julafton refereras till som underbarare än folköl runt fontänen på torget...

Skönsång och god mat i kombination med fördelaktigt umgänge, smakfull dukning och stilfull smak i huvudsak kan få till och med en inbiten skräpmatsdemagog som underdecknad att avnjuta den kulinariska höjdpunkten chili con carne med välbehag. Vissa avbrott i förtäringen, förorsakade av diverse suspekta men underhållande upptåg som går under den vedertagna benämningen gyckel, framkallade endast en förnyad upplevelse av eufori när man äntligen fick återgå till huvudsyftet med

sammankomsten. Efter att detta, som naturligtvis tog sin vackra tid i anspråk, avslutats, var tiden mogen för den hugade nollan att beträda golvet i den legendariska och mytomspunna gasquen, för att i bästa fall få tillfälle att praktiskt öva sina nyligen inlärdade fraser som delgivits denna inne på Scandinavium. Inga brudrar verkade dock speciellt intresserade av att döna. Nåväl, livet

går förhoppningsvis vidare, och serverar med största möjliga sannolikhet oupphörligen svårare motgångar än denna. Ett litet ljus i mörkret, som för övrigt försvunnit för flera timmar sedan, var att man nu hunnit memorera stadsplaneringen för det omedelbara området såtillvida att man nu med största säkerhet var fullt medveten om möjliga vägar hem, om än inte med nödvändighet den ginaste. Ändock gin nog för att hinna med tillräcklig vertikalträning för att våga ge sig in i allvaret nästa morgon.

DAN PETTERSSON, F94

No11- brickor!

Andra dagen överlevde jag med knapp nöd. Vad har jag egentligen här att göra var en fråga som farit genom huvudet allt för många gånger de senaste två dagarna.

Visst gick det ett rykte om att första föreläsningen bara varit ett skämt och visst kunde man inbilla sig att det fanns fler än jag som inte fattat

någoting. Men man kunde ju inte veta säkert.

På eftermiddagen samlades vi i en av salarna i F-huset för nollbrickstillverkning, jo visst skulle vi få dem godkända det skulle väl vara en baggis det var bara att börja måla.

gycklade och fick även de något att äta. När sittningen var slut återvände vi till våra nollbrickor, nu hade minsann den vita färgen kommit fram.

Vi hade nog missuppfattat faddrarnas upp-

gift, vi som trott att de skulle vara till för att hjälpa oss, men ack så fel vi hade haft.

Vi tyckte dock att nollbrickorna blev jättefina men upptäckte dagen därpå att FOK inte riktigt delade vår mening, detta trots en fin sång som vi diktat ihop kvällen innan.

Det var bara att börja om igen och denna gång en variant större och hoppas på att FOK denna gång skulle vara mer vänligt sinnade.

Provhäfv!

När skulle vi lära oss det viktigaste (!) på Chalmers, nämligen att häva öl.

Vårt kära FOK litade nog inte riktigt på våra förkunskaper och vi fick därför hålla till utomhus.

Vi som aldrig intagit öl på detta sätt förut kunde nog inte ana att det fanns så mycket regler och olika tekniker.

Problemet uppstod när vi målat brickorna med den svarta färgen och faddrarna envisades med att färgen måste torka ordentligt innan man målar vitt ovanpå den. Det var väldans vad den måste torka länge tyckte vi men funderade inte närmare över saken förrän vi förflyttade oss ett par trappor upp till vinden där ett bord stod uppdukat.

Nollbrickorna glömdes ganska kvickt när vi satt oss till bords för att vara med om vår första sittning vid Chalmers.. Efter en stund kom FOK och

Iklädda vita rockar och med ganska mycket assistans började vi häva, Oj vad det sprutade!

Det var minst lika kul att titta som att (försöka) häva. Och vi fick även se de mer rutinerade häva, hastighetskillnaden var total. Sedan var det dags för ytterligare en ny grej, utmaningar som i början gick rätt bra men sedan fick vi bevis för att det förekom skador även i denna sport. (glassplitter skall man inte ha i handen).

När man blir gammal får man distans...

No!lhäfv!

Antigen skulle vi få visa vad vi lärt oss (?) under provhävet.

Med EKAK som helt opartiska (!) domare och tidtagare satte vi igång. Och än en gång var det bevisat tjejer är bättre än killar på det mesta. Under kvällens gång fick vi prov på en

massa olika stilar och tekniker och häfvet gick sedan över i Gasque.

MIA RUTGERSSON, F 94

Øhl e' gott...

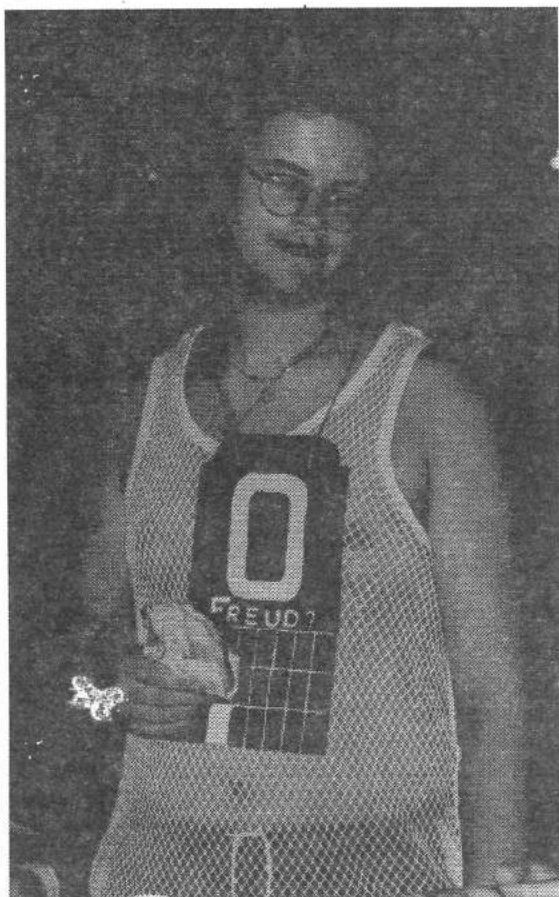
Grabbkväll

Eftersom damerna hade osmakligheten att arrangera en sammankomst till vilken alla med förhöjd halt av manligt könshormon saknade legitimt tillträde, var naturligtvis alla råbarkade muskelknippen på primatstadiet nögade att omedelbart kontra med en sammankomst som ingen kvinna vid sina sinnens fulla bruk frivilligt skulle bevista. Svettiga nätundertröjor, burkøhl, naturfilm och flipperspel fick utgöra temat för denna något osmakliga tillställning. Länge tvekade jag till att delta i denna manifestation av allt som får mig att överväga diverse underliga kirurgiska ingrepp, men när lördagskvällen redan varit lång nog utan att klockan påvisat någon nämnvärd förflyttning genom

tidsdimensionen, så föreföll denna tillställning som långt mer fascinerande än en fläckig tapet.

Väl inträdd i focus, som vanligt drypande som en våt hund och med samma doft, visade det sig att alla mina fördomar var beklämmande sanna. Något som dock skall hållas varje manlig F-teknolog till heders, är att samtliga verkade besitta samma brinnande intresse för testosteronorgier som jag. Några stod lojt vid flipperspelet, någon satt i soffan och slötittade på tv-rutan, men de flesta drev planlöst omkring och försökte desperat att komma på någon intressant aktivitet att ta upp.

Luckytvis upptäckte några representanter för det täcka könet att ingen kvinna är komplett utan en man att stå bakom, och sökte upp oss för att försöka charma oss med lite skönsång. Så snart ett klotyg kunde skimtas utanför dörren, steg stämningen omedelbart i

Kvällens Läckerbit!

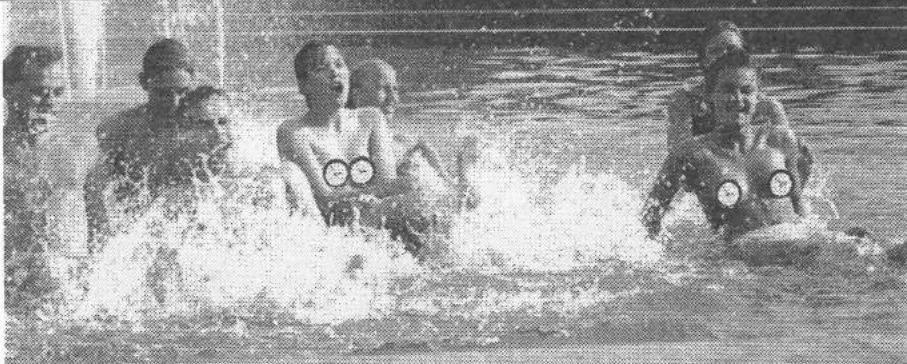
taket, och deras gyckel rönste en enorm uppskattning, trots att det nog kunde uppfattas som något nedvärderande mot huma-noider av hankön.

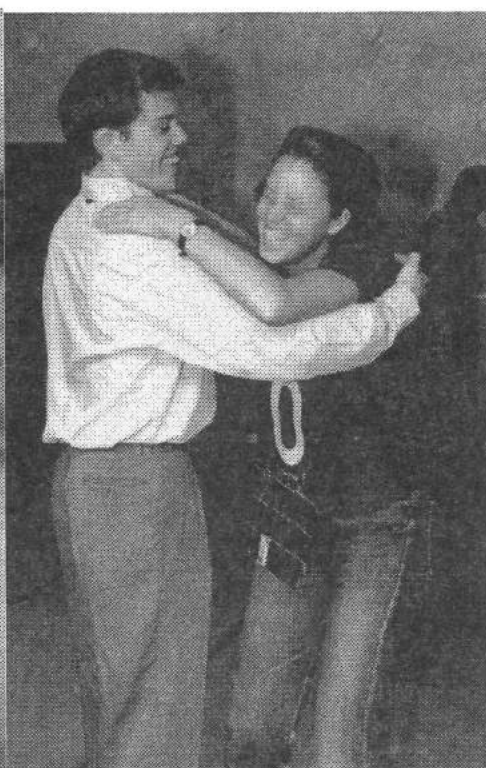
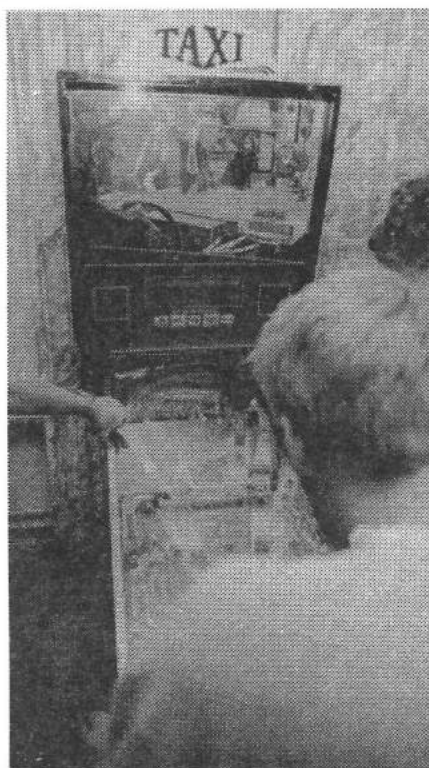
Rent definitionsmässigt måste väl detta betraktas som avslutningen av Grabbkvällen, men det var nu det roliga började.

Coronaspel får en helt annan dimension med vackra åskådare, för att inte tala om hur mycket själ man kan lägga ner i ett hockeyspel om man bara har ett tillräckligt motiv. Stämningen blev med ens så tät att temperaturen steg tillräckligt för att vissa deltagare skulle springa hem och byta om till kortbyxor inför gasquen. Vad gäller gasquen så är det väl inte så mycket att skriva om, det var mycket roligt, men alla vet precis vad som händer där, och om de inte vet det så kan jag bara rekommendera att detta genast skall undersökas.

DAN PETTERSSON, F 94

Surprise

Intet ont anande skulle vi träffas vid geniknölen för fotografering en måndag kväll. Fortfarande ganska slut i huvudet efter mattententan på förmiddagen, började man bli lite irriterad när det inte hände något på en halvtimme. Efter ytterligare en stunds väntan meddelade FOK att det blivit för mörkt ute och att vi istället skulle dra oss upp mot Signes.... Fortfarande utan att veta vad som var på gång, väntade vi tålmodigt i en kö, för att alla skulle "mätas och ta av sig kläderna". Till slut fick man gå igenom dörren;

-Vadå snaps biljett?...dukat bord?...Aha vi ska ha sittning!!!!

Där hade de grundlurat oss och jag som hade tvätten kvar i maskinen hemma...

Hur som helst så fick vi väldigt god Chili con carne och en glasspinne till efterrätt. Funderingarna efter matte-tentan var som bortblåsta. Tack DP !!

Nollrock

Så blev det dags för en grupp nollor att visa sitt noll-

uppdrag. Antagligen det nolluppdrag som fick mest uppmärksamhet. Helt suveräna. Det var våran bedömning av nollbandet, efter det att de spelat en stund. Och efter dem skulle Jävlaranamma inta scenen. Förväntningarna var höga. Att de var favorit "live"bandet här på Chalmers var inte svårt att förstå, om man lyssnade till deras texter. Men de öste på bra trots att de "glömde GlenÅke".

Tjejmiddagen

Nu skulle vi tjejer få en stund för oss själva, en mysig dammiddag nere i Gasttown. Innan vi fick gå in skulle vi leka en trevlig lek för att börja prata med varandra och lätta upp stämningen. Vitt vin och pasta var det som sedan serverades av lättklädda, välbyggda F-killar. Dessa fick agera servitörer under kvällen. Vi hade även vår egen Guran under kvällen.

Kvällen var hellyckad, förutom att vi var tvungna att ropa "blommor" istället för tempo, vilket kändes nästan för tjejjigt. Efter en stund bör-

jade vi dock sakna manligt sällskap, och vandrade ner till focus för att träffa våra "killkompisar", som hade grabbkväll.

Flower Power

Dags för Focumateriets ökända fest. Det var med en viss tvekan som man inhandlade biljetten, som även skulle få agera sitt underlag under kvällen. Men en flaska vin skulle ju ingå. Det kunde ju vara gott som omväxling från allt öl-druckande.

När man gick in i Focus den måndagkvällen, möttes man av den mysiga stämningen som rådde. Folk satt på golvet, där de sjöng och spelade gitarr. Fördrinken inhämtades i baren. Den var dock något för stark för att falla mig i smaken. Strax kom focumateriet och rullade ut en presenning över golvet. Det var dags för vinlekar!! (Jag tror dock focumateristerna ångrade att de inte behöll presenningen där resten av kvällen.) Vi delades in i olika lag och skulle leka någon form av irländsk julafton med hemmagjort vin. Jag kan ju bara tillägga att de som gick in för att vinna på denna leken var nog de som mätte sämst senare på kvällen. I vart fall så fick vi (efter lekarna) en väldigt god vegetarisk gryta och en flaska vin. Det var den trevligare stunden på kvällen. För sedan började det bli något avslaget och man fick dra sig ner mot gasquen istället.

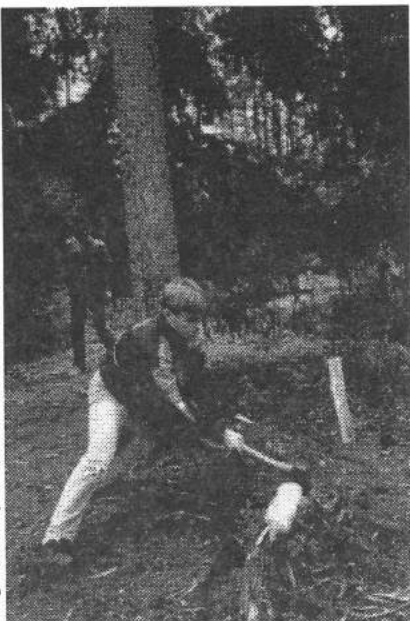
MIA RUTGERSSON, F94

BASTU- KALAS

Alla människor strävar väl efter värme, gemenskap och närhet? Jag är i alla fall övertygad om att så är fallet. Ett mycket lätt sätt att uppnå detta, är att basta tillsammans.. Om man är många, får man mycket gemenskap. Är man dessutom många på en liten yta, så får man alldeles otroligt mycket närhet. Värmen får veden stå för. Men denna ved kommer, tyvärr, sällan springande av sig själv. Visserligen finns det en teoretisk möjlighet, att en blixtnedslående blixt skulle slå ned i en av tal-

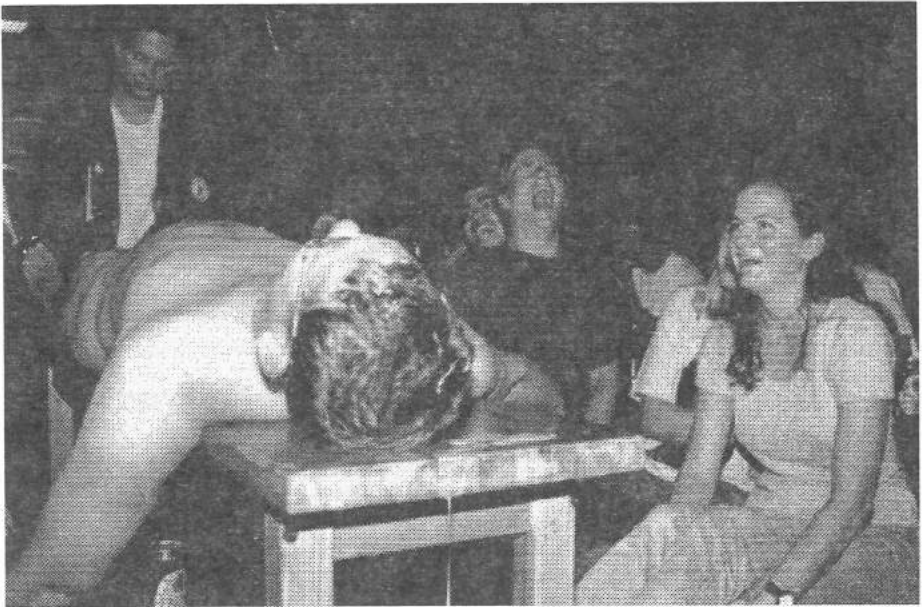
larna strax utanför bastun, så att trädet splittras i lagom små bitar och faller ihop i en liten hög förvillande lik en vedtrave. Sannolikheten för att detta skall inträffa kan nog dessvärre påstås gå mot noll, när vår önskan att detta skall inträffa går mot oändligheten.

Att bedöma efter vissa personers arbetsinsatser, kan man dock dra slutsatsen att en del är fullkomligt övertygade om riktigheten i tesen att tro kan förflytta berg.

För oss som är smärtsamt medvetna om att vi inte är några ärkeänglar eller liknande gudomar, tog dock vissa små arbetsuppgifter vid när vi anlände till bastun efter en bussfärd som ständigt hotade att sluta i katastrof. Vissa målade, andra rensade ogräs, en del plockade skräp. De flesta fick dock nöja sig med att bevisa att de behärskade de ädla verktygen yxa och såg. Vedhuggning är en sysselsättning som tar mycket energi och tär på både kropp och själ, men det hade våra overalkklädda välgörare redan förutsett.

Efter en tids idogt arbete fick vi ett avbrott, där korv och förfriskningar serverades till oss stackars utmärglade småttningar. Den andliga spisen fick representeras av att diskussionerna gick höga över sågbockarna.

akta hon har fått syn på fiskpinnen

Men hårt arbete lönar sig alltid, även om vi idag lever i ett samhälle där det lönar sig bättre att låta någon annan arbeta genom att ha kapital nog att göra denne i det närmaste livegen, och vi fick småningom vad som rättmätigen tillkom oss. Att tofla runt i strumplästen ger ett mycket gemytligt intryck av en fest, och ökar gemenskapen än mer. Hårt bröd och ost är ett bra komplement till ärtsoppa, och senap är en självklarhet. Att det sedan inte serverades någon snaps var alldeles utmärkt, då ju punschen smakmässigt lättare faller i samklang med ärtornas arom, och är en mera utpräglad sällskapsdryck än t. ex. vodka, som uteslutande dricks för att uppnå ett syfte av mindre ädel karaktär. Trevliga gyckel framfördes naturligtvis, och

det var ett gyckel som framstod som bättre än alla andra. Det enda tråkiga med det var att gycklaren antog att vårt intresse för kultur var i stort sett obefintligt, och därmed gjorde bedömningen att vi endast skulle orka höra de två första verserna av det klassiska mästerverket "Och gott öl kom", ursprungligen författat på engelska av den store skalden Robert Burnes.

Övriga gyckel var naturligtvis även de mycket underhållande, trots att de oftast låg på en något mindre civiliserad nivå. Men de måste få ett slut även de, det viktigaste återstod att ta itu med. Anledningen till att vi färdats ända hit. Det faktum att bastun är ganska stor, medför tyvärr att temperaturen inte kommer upp till några imponerande nivåer, men det är nog bara hälsosamt i läng-

den, och kvällen blev tämligen trivsam oaktat detta. En något mer frapperande detalj var nog begränsningen på badandet, men denna begränsning är ändå mycket enkelt att inse nödvändigheten av, då jag på intet sätt skulle vilja önska livet ur mina kurskamrater, eller någon annan heller för den delen. Utom möjligen samtliga företrädare för mönstringskontoret i solna, men det är en helt annan historia som ni förhoppningsvis aldrig skall behöva genomlida.

För att försöka ta sig tillbaka till den röda tråd som borde finnas i denna text, men kan vara mycket svår att skönja, så ledde nu denna restriktion till att man spenderade mer tid i badkän än inne i bastun, och att det stod fler personer i badkän än vad som satt inne i bastun. Hur det

ryktas att vissa individer löste detta dilemma är även det en annan historia.

Men allting har ett slut, och när man trivs med livet har slutet en förmåga att komma alltför snart. Det blev sent, och förvärsarbetande grannar behövde sin skönhetsömn för att rå med morgondagens vedermöder. Som de hänsynsfulla humanister vi är på denna institution, packade vi snällt ihop och åkte hem till gasquen med den sedvanliga busslinjen Bastun-Götaplatsen-Poseidon-Chalmers, avstigning för samtliga vid slutstationen.

Vad fortsättningen på kvällen anbelangar, mynnade den ut i en sedvanlig gasque och förtjänar egentligen inget omnämnande på dessa sidor, vilket den heller inte får.

DAN PETTERSSON F94

Pedagogsex

Alla vi killar såg nu fram emot att äntligen få ha en egen bordsdam och slippa behöva dela henne med 4-5 andra. Det blev lika roligt som vi föreställt oss, även om den första halvtimmen liknade danslektionerna i skolan där flickorna stod och smygüttade på pojkarna och pojkarna stod för sig och skulle visa sig tuffa inför flickorna. Denna stämning lättade direkt när alla hade funnit sina platser och bordsdamer, samt inlett med artighetsfraserna:

-Var kommer du ifrån? -Var bor du här i Göteborg? -Vad läser du?, samt lite försiktigt: -Det är möjligtvis inte så att du kanske är, jag menar att det jag undrar, hur som helst så var

det en KOMPIS till mig innan som frågade om du har någon pojkvän? De som nu aldrig vågade fråga sin bordsdam detta fick lite senare hjälp av toastmastrarna som gav alla som var utan stadigt sällskap, en stor stämpel med ett "S" på. Detta präglade sedan festen då herrarna och damerna sprang runt och frågade varandra om den andre hade ett "S", en mycket rolig sittning!

JOHAN LENANDER F94

Nollkören

Nollkören bestod av två kategorier, de som var med för att de sjunger bra och tycker det är kul att sjunga, samt de som sjunger hellre än gärna, lyckligtvis var minst hälften ur den första kategorin. Mitt för-

sta intryck av vår körledare var en primitiv varelse som hela tiden stoppade en metallstav i örat, ville han inge respekt, eller kliade det bara i örat på honom? Jag förstod snart att jag tillhörde de som sjöng hellre än gärna samt att det var en stämgaffel han satte till örat. Efter två veckors övning med, en väldigt trevlig och engagerad körledare ansågs vi redo att möta Göteborgarna.

Det regnade och tyvärr kom inte alla. Men vad gjorde väl det, det gick bra i alla fall och vi sjöng på olika ställen från Avenyn bort till centralen där vi slutade.

Körmiddagen som de flesta gick på var väldigt fint ordnad och annorlunda. Riktigt porslin var det och när det sjöngs, så sjöngs det komplicerade låtar i fyra stämmor. Jag insåg snabbt min begränsning, stängde munnen och har sedan dess lärt mig uppskatta vår sjungbok med enkla INTELLIGENTA sånger och inte en massa "Romeo och Julia I Love you"-tjafs. Det hör enligt min mening inte hemma på en riktig fest, även om det hade sina ljusningar som när damerna och herrarna fick sjunga serenader för varandra. Efter middagen fortsatte festen hos Signes, vilket var väldigt kul. Det spelades bra musik och ölen hade nu gått ned från det hutlöst oacceptabla priset 25 kr. till det hederliga 15 riksdaler. Festen var slut vid 5 och de flesta gick, förutom vi entusiaster som fortsatte till gasquen.

JOHAN LENANDER F94

Nolluppdrag

Som alla redan vet, finns det en tradition på Chalmers att alla nyantagna teknologer skall manifesteras sin respekt för nollningskommitten genom att viljelöst lyda varje infall som nollK kan tänkas få. Detta maktbegär går populärt under benämningen nolluppdrag.

Våra trevliga ledsagare hade dock inte bara tokiga infall, utan insåg sitt samhällliga ansvar och uppdrog åt några grupper att sprida insiktens ljus bland stadens befolkning, såväl andligen som politiskt, för att inte tala om det rent praktiska i våra hushåll.

Att förbereda folk inför den stundande syndaflo den var nog det engagemang som mest visade vilken enorm kärlek till mänskligt liv den sanna teknologen ständigt besitter, men även att rädda människors dyrt införskaffade elektroniska utrustning kan ses som en välgärning. Detta gjordes genom att man hade vänligheten att informera allmänheten om vad myndigheterna hittills tystat ned, nämligen att vår växelström befinner sig i ofas med EU's, och sålunda skall kastas om. Damen vars make var el-ingenjör visste minsann redan vad de pratade om, men tackade ändå för rådet att vända alla kontakter 180 grader, så att inte hennes maskiner skulle börja gå baklänges.

All denna EU-anpassning är ett otyg. Med all förändring som är på lut inom unionen, och all osäkerhet om konsekvenserna som råder, kan det

vara mycket svårt att veta om man verkligen skall kasta sig huvudstupa in i utvecklingen och följa med upp till himmelriket, eller helt sonika stå kvar och lugnt se på när allt brakar utför avgrunden. FnollK hade den ultimata lösningen. Vi väntar med att gå med till 2010, då vi har facit i hand. Detta debatterades friskt i Brunnsparken. Lösa rykten, som vi tyvärr inte kunnat få bekräftade men ändå har vissa belägg för trovärdigheten hos, tyder på att Birgitta Dahl, för närvarande talman i riksdagen, visade viss entusiasm för denna tredje linje i folkomröstningen som därmed framlagts. Beatrice Ask verkade dock något svalare i sin bedömning.

Mer andlig spis bjöds på. Trötta stadsbor på väg till sitt arbete med sura miner bildar en ond cirkel med flera sura miner, och snart är produktiviteten nere på noll. Detta är inte bra för BNP. Detta åtgärdas lättas genom att sprida värme, gemytlighet och glädjens budskap på den tidiga kollektivtrafiken, och när känner man mer glädje än när det lackar mot jul? Vilket tecken är tydligare än en lång, vacker, blondin i vit klänning och en gloria av ljus? Alla längtar vi till Lucia, och några få utvalda fick denna ynnest redan på sensommaren.

Dessa upphöjda genier som lyckats organisera all denna välgörenhet förtjänar en belöning. Även detta hade de förutsett, varpå de uppdrog åt en grupp att ordna detta.

Allting följer inte alltid planeringen, snarare kan man nog

säga att inget någonsin följer någon planering, men den som väntar på något gott har redan väntat för länge. När man har så mycket att stå i, matlagning och pyssel och stök, vem har då tid med något så trivialt som drivmedel? Bilar ska alltid gå, utan någon som helst tillsyn, och tanka brukar ju alltid Pappa göra, så varför skulle jag tänka på det? Ingen tänkte på det, inte ens Pappa.

Men en god saga slutar alltid lyckligt, så även denna. FnollK fick sin mat, och den var nästan lika god kall.

Enda smolken i glädjebägaren är nog att vårt sektionsmärke i trappan ser mycket slitet ut...

*Eder tjänare,
Finforms tangentbordsslav,
DAN PETTERSSON*

Bilder av Stefan Berglund

...fast inte just den här...

HAIK HELG

Hajken var regnig våt och en aning vattnig. Våta var visserligen de flesta redan när de kom till samlingspunkten på kemigården. Hajkens första skede var vila och det andra likaså.

Tiden som nolla är tuff och kvällen innan hade det varit VF-fest. Man kunde riktigt känna vad F-nollK tänkte: Det var bättre förr! MEN, det var faktiskt lekledarnas fel. Hajk var inte riktigt deras grej, de skall snarare hålla sig till middagsrevyer vilket de gjorde väldigt bra under nollmiddagen. Det sägs att det finns ett antal nollor som får de svarta overallklädda F-nollK:arna som idoler, därav regeln att INGEN F-nollK:are får lov att utnyttja denna situation och strula med någon nolla

av andra könet. (Inte det egna heller för den delen.) En regel som inte alltid efterföljs!

O
Arets fanclub bestod i huvudsak av lekledarna som genast ville imitera sina idoler genom att klä sig likadant, samt att hitta på att använda ordet Roc som hälsningsfras på vilket alla andra nollor skulle svara Donalds. Tyvärr var det ingen vidare lyckad efterrapning, vilket senare visade sig i ett av cycklen på kvällen där en grupp gjorde parodi på lekledarna.

Matlagning och diskning var uppdelad mellan de olika

grupperna vi var indelade i. Matlagningen gick bra, den bestod mest av korv i olika former, men med diskningen var det värre. Vid varje diskningsspass stod 7-8 blivande F-teknologer (nollor) och tittade på diskmaskinen, undrandes hur en sådan här ruskigt komplicerad grej fungerade. Alla nollorna hade hört sina faddrar prata om att man alltid integrerar på Chalmers och undrade om detta kunde vara en metod att lösa "påsättandet" av diskmaskinen! De flesta grupper gav upp efter c:a en kvart och gick och frågade F-nollK om hjälp.

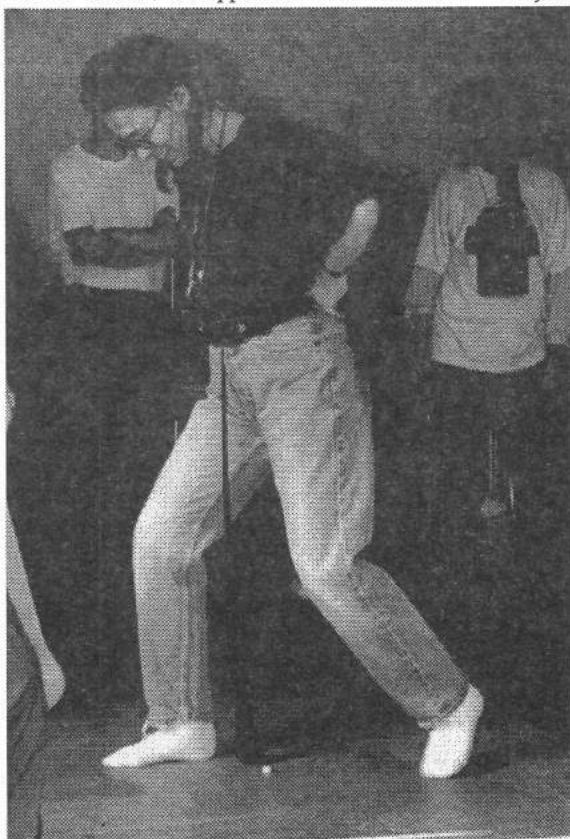
Hajken var uppenbarligen också ett led i utbildningen, eftersom alla deltagande nollor nu vet allt om Eriks mamma, Eriks skor och Eriks V-nolla!

Det mesta av detta lärde vi oss genom en tipsrunda, men även när vi satt och snackade på natten, och spelade spel.

På söndagen var de flesta väldigt trötta och ville nog helst tillbringa hela dagen i sängen, vilket vissa gjorde tappra försök att göra.

JOHAN
LENANDER, F94

Långa
bollar
på...

NOLL- MIDDAG

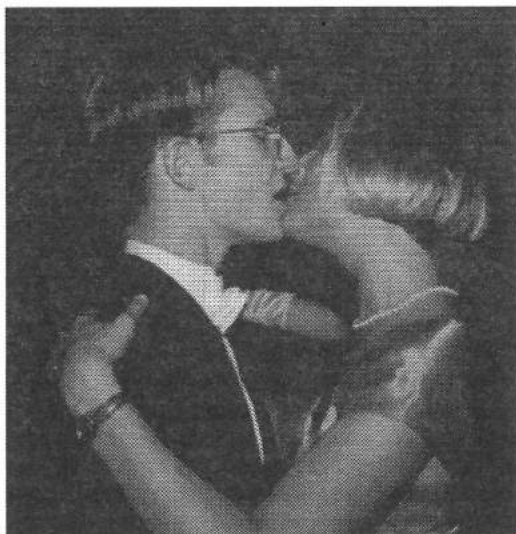
Så var den stora dagen inne, det som vi sett fram emot hela nollperioden: nollmiddag. Ikväll skulle det visa sig om vi hade varit våra nollbrickor värdiga och skulle få bli ettor.

Nu skulle vi äntligen få nytta av de excellenta danssektionerna. Stora delar av dagen ägna-

des åt förberedelser. Till slut var det dags att gå, en sista titt i spegeln och nollbrickan matchade perfekt!

Redan i Taxin kändes feststämningen, hur gör man egentligen för att komma in i en Taxi utan att skrynkla klänningen? Näja, efter en del problem hamnade vi i alla fall på Folkets hus vid Järntorget.

Vad gör NollK?

Det kändes lite konstigt att se alla så upklädda, tur att FOK hade behållit sina overaller på.

Efter en fördrink och en stunds mingel klev vi in i festlokalen och där mötte oss ett uppdukat bord med levande ljus. Nu var det dags att bland alla borden

försöka hitta en liten lapp med sitt eget namn på och efter en liten stund hade nog de flesta lyckats med den bragden.

Efter att vi genom att byta tallrikar med varandra hjälpt Sverige att komma på fötter så var det dags att börja äta. Hmm.... hur e' det med eti-

ketten egentligen? Mer än åtta så får man börja äta om det är glass, börja utifrån med besticken, men hur gör man när man har både gaffel och sked kvar när efterrätten kommer?

Under middagen tog FOK det stora steget att ta av sig sina overaller och byta till frack och långklänning. Hur skulle vi nu bära oss åt för att känna igen dem? Efter middagen så skulle vi gå ut och där hade PYROT laddat upp med ett maffigt fyrverkeri som slutade med att de sprängde en nollbricka. Var vi ettor nu?

Nej det verkade inte så för alla andra höll sina brickor på, bäst att göra detsamma. Väl inne igen så var maten bortdukad och det var dags för kaffe, men innan det hann bli serverat så dök lekledargruppen upp på scen. Skulle det bli lekar nu?

Funderingar på hur sjutton man leker i lång klänning flög genom huvudet. Men det blev inga lekar, istället visade gruppen sin riktiga sida och spelade upp en revy som var helt suverän. Vilket jobb med två noll-uppdrag.

Nu var det dags för den stora stunden, det som alla väntat på (eller fäsat för) hela nollperioden, vi skulle få ta av oss nollbrickorna och bli ettor.

På ett ögonblick så axlade vi en ettas börda istället för nollans bekymmersfria liv, nu började det verkliga livet. "Kommer jag verkligen att klara det?" var en tanke som upprepade gånger for genom huvudet. Sedan var det dags för dans. Med det nybonade

golvet fick man försöka sig på en ny teknik: skridskodans.

Eftersom livebandet inte klarade av att spela vals fick det gå bra med en bandspelare de första danserna, sedan tog bandet vid och det blev både bugg och foxtrot.

Kvällen försvann snabbt, men en del fick tydligen lite långtråkigt och begav sig på uppträcksfärd runt i huset. Det blev nog en ganska stor uppträckt att dörren på åttonde våning inte gick att öppna inifrån!

Fram på natten blev det nattamat, och här dök ett nytt problem upp: Hur gör man när man äter korv utan att spilla ketchup på klänningen? Dansen fortsatte ännu ett tag men allt eftersom så droppade de flesta av och begav sig hem för att nanna.

En helt suverän kväll var till ända och med detta hela nollperioden och detta kändes lite sorgligt, hur skulle det vara att byta till elektro för att få en veckas nollning till?

Funderingar kring nollningen

Så var det över, en hel månads intensiva aktiviteter lämnar efter sig ett tomrum av tid som man nu borde fylla med pluggande och kanske till och med lite motion. Vi har under denna månad haft kanonkul och lärt känna en hel massa människor. Den som själv inte har upplevt en nollperiod har nog svårt att föreställa sig och inse vikten av den. Personen som skrev insändaren angående nollningen i G-P visste nog inte riktigt vad vederbörande pratade om, för vi har i alla fall inte pratat med någon som tyckt att nollningen varit en flopp. Tänk vad tråkigt det skulle vara om den inte fanns, det skulle bli fruktansvärt anonymt och tråkigt. Nollningen behövs verkligen och vi vill ge en jättekram till alla som har jobbat för att göra den till vad den blev. **TACK!**

MARIA RUTGERSSON, F94

Toast

En kulen fredagskväll för inte allt för länge sedan samlades man till dup i Focus. Bland de närvarande fanns bland andra de hugade finformarna Mats, Torbjörn och Texas, vars högsta prioritet för kvällen troligen inte helt överensstämde med de andra närvarandes, inget ont sagt om dessa men i alla fall... Nåja, vi hade i alla fall bestämt att ikväll skulle det först och främst spisas Toast.

Vi stegade målmedvetet fram till etablissemangets dryckesutskänkningsinrättning, mera känd som baren, och bad om audiens hos Högste Chefen för Toasttillverkningen. Naturligtvis behöll vi vår väl dolda anonymitet under det att vi förklarade för Erika i DP att vi inte ville störa, men att det vore fint om hon kunde klämma fram minst ett exemplar av var och en av kvällens toastar, eftersom vi behövde dem för att demonstrera plan töjning för några intresserade åhörare. Osten skulle kunna bli en sån fin trådtöjningsgivare, och man måste ju demonstrera med olika material, varför vi inte kunde ha samma mackor. DP skulle så klart få sina alster i retur efter utförda experiment.

Självklart var det ingen som anade ugglor nånstans, och vi satte snart igång med att inmundiga vårt byte. Många hållf-intresserade, som hade hört talas om experimentet och dessutom var närvarande, erbjöd sig glatt att hjälpa till i studierna av inverkan av applicerandet av en stor separerande tvärkraft på Toasten, men finformredax höll hårt på att inte låta utomstående micka med materialet.

Allting fortlöpte som planerat, och de tre modiga lyckades obemärkt smyga iväg efter fullbordat verk. Nedan följer den rapport de lyckades smugla ut.

Röd-grön röra: Krossade tomater, tomatpuré, lök, champinjoner, skinka och ost

Torbjörn:

Frisk, något vattnig. Håller inte riktigt med de andra om pizzaassociationerna, det är den alldeles för tomatig för. En trevlig liten macka på det hela taget, men den skulle behöva lite klös!

Texas:

Inslag av pizza- eller pastasås. Lite grann som Estrellas Tex-Mex-såser. Fin ostsmak och lagom krämigt innanmäte.

Mats:

Kombinationen av lök (champinjoner?) och tomat ger helt klart en fin pizzasmak, fast den skulle tjäna på mer lök...

I DP:s sortiment ingår även banancurry- och champinjonestuvningstoastar!

"Smarrig jävla toast", enligt anonym redaxmedlem

Chili: Köttfärs, vita bönor, paprika, chilipulver och ost

Torbjörn:

Intressant som minimiddag i hanterlig förpackning, dock väl dåligt kryddad för att få bära namnet Chilitoast. Väl mycket grönsaker i chilin.

Texas:

Kul med nya varianter, men chili som jag känner den är mycket mer kryddstark. Därför blir man snopen av mildheten.

Mats:

E' ru' hungrig eller? Detta är toasten som botar detta, till rimligaste studentpris. Saknar vitlök.

Hawaii: Ananas, skinka

Torbjörn:

Den bör få svalna innan försök göres att svalja den, eftersom ananasens värmekapacitivitet är hyggligt stor. Lagom tuggvänlig på grund av det fiberrika brödet, och den angenäma solbrända kulören i kombinationen med den långa eftersmaken gör att detta är kvälens vinnare!

Texas:

Allmän ananasackdel: Den blir för varm. Toasten säger emot sig själv: Tropisk smak av ananas, helylle av det grova brödet men den feta osten förtar det sunda intrycket av brödet. På det hela taget en ganska platt macka, den borde ha varit mer kryddad.

Mats:

Hawaiitoasten är mer matig än Rödgrönröran. Bra med nyttigt bröd, som tyvärr fastnar lite i tänderna. Perfekt flykt från verkligheten, mot tropikerna. Blunda, dröm, njut...

*Intresserad älskådare: "Vill ni ha professionell hjälp?
Jag har druckit många toastar i min dag."*

Holländsk Edamer på alla toastar!

Fotnot: Vi har förgäves försökt finna värmekapacitiviteten hos ananas.

Djungelpatrullen presenterar sig

Simons brott är återfall
DP-överste är hans kall
En gång han nästan dumväst
fick
När någon tafsade på hans...

Rick förlorar varje lista
Vaktar våran kassakista
Lättar ogärna på pungen
Men hos sin flickvän är han
tvungen

Øhlchef Skutt skrev Matte C
Ville gärna fira de'

Drack en hel back bärs så lätt
Bakom baren gick det snett

Sara gillar vin och rus
Ordnar mysypis i vårat hus
Hon minns aldrig vad hon gör
Det är hon som är vår krönikör

Erika ej på PR spar
Lämna' i bastun sitt minne
kvar
Träffar gärna M.A.K.
Capsade tills hon blev blå

Detta var alltså de förhårdade
djungelpatrullörerna
(djungelpatrullöserna). Men
de har mer än självupptagna
utläggningar att komma med.
DP kommer nämligen att
ordna ett antal fabulöst otro-
liga arr:
STUP med Lasse Eriksson
12/10
Återvinning av baren (så fort
Focus är klart)
Bilbanedup 21/10
Dup varje fredag läsvecka 1-6
från och med läsperiod 2

CHALMERS
PYROTEKNISKA
FÖRENING

Chalmers Pyrotekniska Förening, PYROT, är Chalmers mest beundrade kärfförening. Vi skjuter fyrverkerier inte bara för chalmerister utan till största delen för kommuner, företag och privatpersoner i västra och södra Sverige. Pyrot har ingen tillverkning, utan köper alla sina pjäser. Pyrots medlemmar är från de flesta sektioner och man är medlem hela sin chalmers-tid. Nu har två av våra medlemmar tagit examen och därför söker vi:

2 PYROFILER.

Är Du en trevlig levnadsglad person som får ståpås när Du känner krutröksdoft? Får Du adrenalinkickar när tryckvägen känns i maggropen och gnistorerna flyger genom luften?

Ett utpräglat inslag av nattuggla, en förkärlek till nattliga bilfärder, ett gediget intresse samt viss vana att umgås i festliga sammanhang är egenskaper vi sätter värde på. Vi kräver däremot INTE några som helst förkunskaper om "smällare" och annat.

Tycker Du att detta låter intressant? Har Du relativt långt kvar av Dina Chalmersstudier? Aspa då till Pyrot! Skriv ett kortare brev om Dig själv och lägg i vårt fack bredvid kårexpeditionen, senast 28/10. Har Du några frågor? Ring vår Asp-pappa Per "Projekttil" tel: 81 42 25, eller besök oss på Kårens dag (6/10). Är det bråttom? Ring vår personsökare: 0740- 14 11 60.

F-SEX INFORMERAR:

Hej alla ex-nollor och gamble!

Uppslutningen under nollningen var suverän, tack för det, men tro inte att livet slutar för det: festa är roligt, festa på F6-arr är roligare. Närmast arrar vi en eftertentapub, Räk-Raj (en efterlängtdad efterföljare till läsperiod fyras bejublade succé, Paj-Raj). I början av nästa läsperiod fixar vi givetvis en gasque för att glömma tentavecka.

Vi syns!

F-sex

P.S. Den 12/12 är det Lucia...

**Spelar du
fiol, altfiol,
kontrabas,
klarinet, oboe,
fagott
och
tuba?**

Då är du speciellt välkommen till Chalmers Barocken-semble!

Spelar du bara något eller några av ovanstående instrument? I så fall är du speciellt välkommen till Ensemblen!

Spelar du något annat instrument som ingår i ensemblens normala (nära nog symfoniska) sättning? Ja men i så fall är du speciellt välkommen till Ensemblen

Repetitionerna äger rum måndagar klockan 18.00 i Kårhusets Kyrka.

Väl mött!

**Chalmers
Barock
ensemble**

LUNDA- KARNEVAL

- 94

En strålande vacker majdag, när solen lyste över Chalmers som om det inte alls var tentavecka om fyra dagar, för några läströtta teknologer, även kända som Chalmers Barockensemble, iväg till Lund för att bevista årets upplaga av den sällsynta Lundakarnevalen. För den delen av lässkaran som aldrig har hört talas om detta evengemang så är det Lunds svar på Cortègen och dessutom en gigantisk fest som varar i dagarna fyra. Väl

framme i Lund utbröt en viss förvirring inom Barockensemblen, ty vår dirigent hade ännu inte anlänt och konserten på Östgöta nation skulle inledas om en kvart. En halvtimme efter att konserten skulle ha börjat lät vi en dam i publiken dirigera istället.

När vår dirigent väl behagade anlända, endast två timmar försenad, satt orkestern i godan ro och solade sig utanför Katedralskolan, dit vi blivit anvisade för nattlogi.

Kvällen tillbringades på det lundensiska karnevalsområdet där mystiska små tält samsades

med tivoliattraktioner och försäljare av alla de slag. Tältens innehåll är fortfarande fördolt för undertecknade, eftersom vi var för snåla för att gå in.

Lördagsmorgonen grydde över trötta orkestrar. Stärkta av en något bristfällig frukost påbörjade vi förberedelserna inför eftermiddagens karnevalståg. Karnevalståget har vissa likheter med Cortègen men de här vagnarna är byggda för att hålla. I det här tåget ingår även gräddan av Sveriges studentorkestrar med baletter, dit även Alliansorchestret och Baletten räknades. Barockensemblen deltog med spelmän, folkdanstrupp samt uppfällbar. Jublande folkmassor kantade vägen där karnevalståget drog fram och det hela påminde lite grand

På söndagsmorgonen kämpade sig spillorna av Barockensemblen upp för att intaga sillfrukost ihop med Lunda-orkestern Alte Kamereren vid den okristliga tidpunkten klockan åtta på morgonen. När Alte anlände vid niotiden fick vi äntligen äta oss riktigt mätta, vilket kunde behövas eftersom karnevalståget skulle gå i repris senare på dagen. För att få lite variation och eftersom blåsarsektionen känt sig mycket åsidosatt föregående dag, framträdde vi den här gången med den valsande marschorkestern Megaton samt uppfällbar.

Efter en kylig utomhus-spelning på Wermlands nation var det dags att åka hem till Göteborg och sova ut inför tentaveckan. Ni som missade

om syttende maj i Norge. På kvällen genomförde Barockensemblen ytterligare en bejublad spelning, den här gången på Västgöta nation. Därefter ägnade vi oss åt diverse nattliga aktiviteter, läsaren kan säkert gissa vilka.

årets Lundakarneval har en ny chans om fyra år och vi som var där tänker definitivt komma igen.

AV: KICKI F93 OCH
MIA KF93

FINFORM

I NÄTET

AV ANDERS

Som alla tidningar med självaktning har även Finform följt med i den digitala revolutionen. Vi har skaffat oss ett litet hörn i WWW, som du kan nå via:

<http://dd.chalmers.se/~finform/>

Du kan också klicka dig dit från DjungelDats hemsida som du får upp automatiskt när du startar Mosaic på någon utav arbetsstationerna i DjungelData.

För närvarande finns information om hur du kommer i kontakt med redaktionen samt en sida där du kan läsa och skriva in bevingade ord. Vi ser gärna att du lägger till roliga

kommentarer från föreläsare och andra.

Men tro inte att detta är allt. Vi har planer på att lägga till en insändarsida, och även en digital upplaga av de senaste numren av Finform. Troligt är att vi även kommer på andra roliga saker att till. Om du har några förslag, så prata med någon i redaktionen, eller maila finform@dd.chalmers.se.

DET KOM EN DIKT

AV BOBBO

Vi hittade den här fina dikten om kvantfysik i vår mapp...

Några små ord inför kvantfysiken:

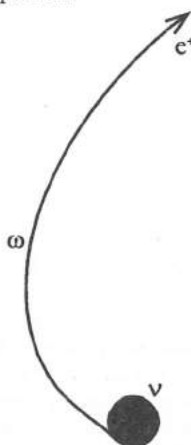
e^-
Elektronen har sin spinn vem vet om den hoppar upp ett trim.

I symbios med atomen den lever,
ack om den ej är lös i en supraleder

I extas e' kanske exiteras vem vet om den av sin egen figur imponeras

Ett är väl säkert det är både för och emot.

För länge har vi studerat e^- 's existens,
med det kom el och ökande impotens.

"Det finns tillfällen då Fantomen lämnar djungeln och går till PIZZERIA GIBRAL-

Lunch: 11.00-16.00
Valj mellan 12 pizzor
Pris: 44 :-
Inkl. sallad & dricka

TAR som en vanlig man."
*Gammalt djungelordspråk

Prova gärna våra hemlagade pastarätter!

Lasagne	
Spagetti:	Bolognese
	Carbonara
	Marinara
	Gorgonzola
	Della Casa
	44 :-

Öppet:
Mån - Lör 11-22
Sön 12-22

Gibraltargatan 36 tel 188674

KULTUREN TRÄNGER SIG PÅ

Vi på Finform har fått ta del av fjolårsredaktionens utvärderingar av tidningen och vi har dessutom genomfört omfattande opinionsundersökningar om vad folk helst vill se i Finform under det kommande läsåret. Det verkade som om de tillfrågade i större utsträckning än annat saknat det fysiker i allmänhet lider kanske störst brist på: kultur.

Vi kände oss därför inspirerade att introducera en kultursida som stående inslag i tidningen. Tanken är att kultursidan ska kunna utnyttjas som ett rekreationsforum och en idékälla på samma gång. Vi uppskattar bidrag från läsekretsen i form av debattartiklar, i vetenskapliga såväl som lekmannamässiga samhällsfrågor, poesi och vadhelst annat som kan tänkas passa in. Var inte blyg om du har en åsikt - vi kommer att värna om den grundlagsskyddade åsiktsfriheten och låta alla aspekter på de frågor som här debatteras att lysa fram. Väl mött!

Så här när hösten närmar sig med sina kyliga vindar och mörknande kvällar, vad kan väl då behövas i högre grad än värme? Vi på redaktionen tänker mjukstarta med en liten vårhymn. Eftersom det stora flertalet i vår läsekrets inte är så väl bevandrade i poesins myllrande labyrinter, har vi valt ut en ganska okänd dikt av ett av Sveriges stora litterära framtidshopp, av en dem som för-

modligen stakar ut vägen för Nordeuropas litteratur. Att läsa detta kan ge ett stort förspång och på detta sätt hoppas vi på kultursidan kunna ge läsekretsen ett perspektiv på den moderna litteraturen.

Ljuskällan på approximativt 8 ljusminuters avstånd från himlakroppen Tellus reser sig på grund av planetrotationen och axellutningen långsamt över den horisontella linje som skenbart uppstår på grund av referenssystemets sfäriska form och emitterar sina fotoner av varierande energi så att deras energiinnehåll överförs i för de genetiskt konstruerade organismerna acceptabel form.

Ack! Så skönt! Ack! Så vackert! Livet känns som den pendelrörelse, vars grafiska utseende ges av $x'' + (b/m)x' + (k/m)x = 0$! Den årstid som definieras av en dygnsmedeltemperatur större än eller lika med 0°C , mindre än eller lika med 10°C , har återvänt till norra delen av Europas tempererade zon och södra delen av Europas arktiska zon.

Kultursidan är som nämnts ovan inte bara till för poesi, utan ska också tjäna som forum för debatt. Först ut blir en teknolog med stort miljömedvetande, som aktualiserar en fråga som berör oss alla. Vi på Finform hoppas att detta debattinlägg ska tjäna som inspi-

ration för alla med skrivklåda och genomtänkta åsikter.

ÖPPET BREV TILL ANSVARIGA

Det talas allmänt om vårt nyligen upptäckta miljöansvar. Jordens resurser utarmas, tredje världen förstörs i snabb takt av konsumtionssamhället i I-världen, det kalla krigets slut har avslöjat att de forna öststaterna utgör en miljöbomb av gigantiska proportioner. Eftersom det numera är "politiskt korrekt" att föra fram miljöfrågorna, såväl regionala som globala, har politiska organisationer börjat driva på för att ta miljömessigt bättre politiska beslut. Tre partier gick nyligen till val med löften om att förbättra miljöansvaret. Ändå, och här vill jag påpeka att det redan finns tillgång till alternativ som på vissa håll med dokumenterad framgång används, är naturvetenskapen i allmänhet och fysiken i synnerhet till synes omedveten om vikten av detta miljöansvar.

Det är lätt att skylla ifrån sig på att "det är ett internationellt vedertaget sätt att arbeta", men här vill jag ställa främst vår dekanus Göran Niklasson mot väggen, eftersom det är han som har det yttersta beslutet i sin hand. Varför har inte miljömedvetandet tagits fullt ut i kurserna i mekanik på Chalmers? Det är en skam för sektionen och högskolan att man, trots förbud sedan tvåsiffrigt antal år, fortfarande tar in läroböcker i mekanik som

innehåller d/dt ! Det finns ju, och används i begränsad utsträckning i till exempel "An introduction to Mechanics" den alternativa beteckningen med en prick över den berörda variabeln. Jag vill veta, jag till och med kräver att få veta, varför avsnitt som det som följer inte lyfts ut ur kursen. Jag citerar:

$$\begin{aligned} \bullet F &= m (dv/dt) \\ \int F \bullet dr &= \int m (dv/dt) \bullet dr = \\ &= \int m (dv/dt) \bullet v dt = \\ &= \int (m/2) d/dt(v^2) dt = \\ &= (1/2)mv_b^2 - (1/2)mv_a^2 \end{aligned}$$

Till detta kan läggas att v tidigare i publikationen har skrivits som $(d/dt)(r)$, vilket sannerligen inte är någon för mildrande omständighet!

Det skulle vara intressant att läsa ett svar från någon ansvarig för val av kurslitteraturen.

Alexander Hjälms

Insändare av den här typen måste undertecknas på ett eller annat sätt (namn eller pseudonym). Om du väljer att underteckna med pseudonym, måste vi på Finformredaktionen veta namnet på den som skrivit inlägget. Om inte kan vi inte ta på vårt ansvar att publicera debattartikeln.

AV JONAS KJELL

För att få lite stil på den här kultursidan har vi även skrivit en fin liten dikt. Den kan ses som information till alla nymble som tror sig veta hur det går till här på F. Men ta' det inte alltför hårt...

(Inspirationstäck till Viktor Rydberg!)

Nollan-Nymblen

Sensommarsolets stråle är varm
Nollk lämnat sommarens reden
Nollan skälver i mage och tarm
Upprop väntar på Heden
Fanstyget bäres i sakta mak
Efter följer nollan så liten och spak
Undrar stilla vad skall hända
Aldrig hört ordet skända

Nymblen pluggar så svetten lackar
Lyckas aldrig lösa ett tal
I mattens branta uppförbackar
Han önskar han gjort ett annat val

Nymblen kommer till tentan
med hopp
Tror han skall hem med flaggan i topp
Kände inte Janas tukt
Föll på en lumpen matrisprodukt

Tiden går för vår arbetsmyra
Sliter hårt och klarar det mesta
Men så kommer läsperiod
fyra
Bygga cortège, festa och festa
Pluggndet ersätts av mycket raj-raj
Börjar räkna i mitten av maj
Insikt och allvar på dyrt sätt vinn
Lycka är ändå att omentor finns

AV CHRISTIAN BERGK

Ni får själva deklamera dikten

TJENA MOZI!

TJENA MOZI

Jag undrar bara: kan man däcka nykter när man uppnår relativistiska hastigheter?

Förvirrad teknolog

SVAR:

Hej, bäste förvirrade teknolog. Vi på Finform har tagit del av Din frågeställning och vill gärna ge dig ett svar.

Låt oss anta att en person rör sig med hastigheten v genom tomrum, där v är stort. Personen rör sig i riktning mot en observatör, vars vilosystem väljs som referenssystem. Observatören studerar ett tvärsnitt av ett blodkärl i objektets hjärna. Varje blodpartikel har då hastigheten v' relativt observatören.

$$v' = (u-v) / (1-vu/c^2)$$
,
där u är blodpartikelns hastighet relativt objektet. Arean av det tvärsnitt som studeras betecknas A . Flödet genom tvärsnittet betecknas \emptyset ,

$$\emptyset(t) = Av'(t).$$

Mängden alkohol som tagits upp i cellerna angränsande till tvärsnittet betecknas M . M per tidsenhet är proportionell mot flödet.

$$M(T) = \int \emptyset(t) dt,$$

där integrationen sker från tiden 0 till T . Antag att objektet har en ursprunglig alkoholemängd av μ_0 i blodet. Objektet konsumerar ingen externt tillförd alkohol (han antas ju vara nykter). Alkoholemängden betecknas μ .

$$\mu(T) = \mu_0 - M(T) + q(T)$$

där $q(T)$ är den mängd alkoholextrakt som internt producerats i objektet under tiden T ,

$$q(T) = kT,$$

där k antas vara en genetiskt betingad konstant (vi tar här inte hänsyn till eventuella translokationer, inversioner eller dylikt som kan påverka k).

Den berusning som observatören upplever att objektet

har antas vara proportionell mot alkoholemängden som upptagits i cellerna.

$$B = \dagger \mu$$

För varje B större än eller lika med $\#$ uppstår däckning. Med lämpligt valda konstanter inses att däckning uppnås vid $v = 5c/8$, om $\dagger > k$.

Vi på Finform hoppas att Du, bäste förvirrade teknolog, har fått svar på Din fråga. Vi ser även förvåntansfullt fram emot att svara på fler intressanta dilemman som bryr stackars F-teknologer på sektionen. Om Du har en fråga, så tveka inte:

FRÅGA MOZI!

"Jag har aldrig sett så fula siffror förut i matematiken - det måste vara fel när det kommer in roten ur 13 - vi gör så här istället"

Christer Borell, föreläsare i Komplexmatte

"Matematiken lär ut ett entydigt språk som används överallt. Humanister har inget språk, det är därför det blir krig och elände!"

Borell förklarar skillnaden mellan teknologer och humanister

"Jaha, nu förstår jag själv i alla fall"

Föreläsare i hållfasthetslära, Roger Lundén, efter ett antal användningar av kedjeregeln och väl många sneda d:n på tavlan.

"Det får duga åt er"

Lundén, efter att ha ritat Mohrs ellips

"Bokstäver är döda - kom ihåg det - alla är döda"

Borell

"För att komma ihåg om spänningen är störst i fi- eller x-led, tänk på när ni steker korv. Den spricker ju längs med, alltså spänningen är störst i fi-led"

Lundén ger hållfen verklighetsförankring

"Kf är väl skogsfolk, är det inte så?"

Borell

"Två är mindre än oändligt många!"

Borell inleder komplexmatten på en lagom nivå.

"En triangels area är noll - alltid. Vi uttrycker oss oklart, precis som humanisterna. En triangelskivas area däremot är... vad den nu är, jag kommer inte ihåg formeln."

Borell (psst bh/2)

"Är det nå'n som vet vad 'ceiinossstuv' betyder? Nä, det är ju latin, så det kanske inte är så lätt. Dessutom står bokstäverna i fel ordning" *Patrik Cannmo, övningsledare i hållf., och Robert Hooke. (betyder "ut tensio sic vis", eller $F=k\Delta l$)*

"Då slipper jag tänka"

Borell skriver \geq istället för $>$.

"Vem blir lyckligare av det där?"

Mats Elfving efter bevis av Jordans lemma

"Hur delar man en 22-ohms spänning i två lika delar? Jo, man slår isär och får två stycken 11-ohms spänningar istället!"

Peter Linnér, föreläsare i Elmät för F2

"Jag skulle vilja säga att alla resistanser är större än 1 ohm."

Peter Linnér

"Det är inte ni som är nollmängden"

Rolf Pettersson till nollorna.

Rolf Pettersson efter att ha bevisat kedjeregeln:

"Nu har vi alltså givit ett helt korrekt bevis men å andra sidan är det frågan om hur mycket man förstår..."

Rolf Pettersson i Matte A: och ang M(irrationella tal) > M(rationella):

"Det får ni tänka på, det är lite djupt"

Erland Holmström Dataintro:

"Allt jag säger är lögn, det brukar vara så..."

"De klarade sig på 1700 och 1800-talen utan att veta vad de gjorde!"

Rolf Pettersson om gränsvärden

"Det värsta med trivialiteter är att de är så svåra att inse!"

Rolf Pettersson i sitt esse.

" $|x-0| < \delta$! Nej det kan man ju inte ha kvar. Det kan ju komma in när. Man kan bli avskedad för mindre."

Sverker Mattsson kan detta !?

"Grekiskt z ska gå mot noll.

Det är samma sak som att romerskt z går mot z_0 ."

Borell transformerar alfa-beten.

"Jag har två föreläsningstillfällen, men jag kommer inte att säga något av värde."

Roger Ryberg försöker locka dhörare

Fantomen

DET VERKAR HA
VUXIT IGEN UNDER
SOMMAREN...

